

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 12. Fides gaudet, & crescit, adversis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

multi articuli, quamvis sit una fides. Pedes animæ spes; per hanc enim anima procedit ad DEUM. Revel. Sanct. Briggæ l. 4. c. 115. V. C.

Genius ante fores oclusas canens fidibus. Lem: *Ex fide vivit.* Rom. 1. 17. *Credere oportet ascendentem ad DEUM, quia est, & inquirentibus se remunerator sit.* Hebr. 11. 6.

§. XII.

Fides gaudet, & crescit adversis.

Minimum est omnibus seminibus. Math. 13. 31. Sicut granum sinapis primâ fronte speciei sui est parvum, vile, despectum; non sapore præstans, non odorem circumferens, non indicans suavitatem; at ubi teri coeperit, statim odorem suum acrimoniam exhibet, cibum flammæ saporis exhalat, & tantò fervoris calore succenditur; ut mirum sit, in tam frivolis granis tantum ignem fuisse conclusum. — Ità & fides Christiana primâ fronte videtur esse parva, vilis, ac tenuis; non potentiam suam ostendens, non superbiam præferens, non gratiam subministrans: at ubi diversis tentationibus teri coeperit, statim vigorem suum prodit, acrimoniam indicat, calorem Dominicæ credulitatis aspirat; & tantò Divinæ ignis ardore jactatur, ut & ipsa ferveat, & participantem sibi ardere compellat. Sanctus Ambrosius f. de grano sinapis.

Fides grano sinapis comparatur; quod quanto magis atteritur, tantò magis ejus fortitudo sentitur. Sanct. Thomas in ep. 1. Cor. Lect. 1.

Nunquid pro pise &c. Luc. 11. 11. Piscis bonus, pia est fides. Vivit inter fluctus; nec frangitur, nec solvitur fluctibus. Sanctus Augustinus f. 29. de Verb. Dom.

Quia traditam nobis Divinitatis disciplinam pax longa corruperat; jacentem fidem, & pene dixerim dormientem, censura cœlestis erexit. Sanctus Cyprianus l. de lapsis.

Citò fides inexercitata languescit, & crebris otiosa tentatur incommodis. Sanct. Ambrosius in Psalm. 118.

Fides altius attractæ generosius sonant. Lem: *Via ipsa tortura fidem facit animosam.* *Exultabitis modicum nunc, si oportet contristari in variis tentationibus; ut probatio vestra fidei inveniat in laudem, & gloriam, & honorem, in revelatione Jesu Christi.* 1. Petri 1. 6. 7.

Fides vel ipsis excitata tormentis, Magis alta, magis est clara, quò magis tensa,

Quò tortura magis est. Muta languet, & nulli

Audita serpit, siqua ferre torquentem Fides recusat.

Hefius.

Vide tit: Ecclesia. Persecutiones.

§. XIII.

Fidei tepida, & defectuosa, damna.

Ipsè verò dormiebat. Math. 8. 24. Periclitatur navigium in stagno, & dormiebat IESUS. Navigamus in hac vita, quasi per quoddam stagnum; & ventus est, & procellæ, non desunt tentationum. Unde hoc fit? nisi quia dormit in te IESUS. Si non in te dormiret, tranquillitatem haberet intrinsecus. Quid est autem, quod in te dicitur dormire IESUS? nisi quia fides tua, quæ est de IESU, sopita est in corde tuo. S. Augustinus f. 221. de temp. Navis tua, cor tuum; IESUS in navi, fides in corde. Si meministi, fidei tuæ, non fluctuat cor tuum: Si oblitus es fidem tuam, dormit CHRISTUS; observa naufragium. Idem Conc. 1. de prima parte Psalm. 34.

Utinam frigidus esses, aut calidus &c. Apoc. 3. 15. Utinam, aut calorem, aut fidem haberes bonorum Christianorum; aut certe frigus, & ignorantiam paganorum. Aut enim fides calida te Deo insinuat; aut certe ad præsens adhuc legis ignorantia aliquatenus excusaret. Nunc autem, quia Christum jam agnovisti; & negligis, quem agnovisti; qui susceptus es quasi intra os Dei per fidei agnitionem, proiciaris per teporem. Salvianus de Provid. Dei l. 4.

Fidei nostræ prævaricatores sumus; simulata, ficta, fucata, videntur esse, quæ dicimus. Nihil prodest, verbis præferre virtutem, factis destruere veritatem. Sanct. Cyprianus l. de mortalit.

Sicut in corpore quinque Corporis sensus sunt; ita in anima sunt quinque sensus spirituales. Visus est fides; auditus obedientia; gustus amor; olfactus spes; tactus patientia. Anima in peccato jacentis hos omnes sensus ligatos habet: ita enim credit, ac si non, crederet; ita sperat, ac si non speraret, absque obedientia, patientia, & amore. S. Bernardus f. de quinque sensib. Apud Diez Conc. 1. in Comm. Virg. Non sunt omnia verba S. Bernardi.

Christianus malus, dum secundum Evangelij doctrinam non vivit, etiam ipsam fidem, quam verbò colit, obortâ tentatione facile perdit.

S. Isidorus l. 2. c. 1.

